

גָּדוֹל, אִמָּי אֶקְרִי גָּדוֹל, וְהָא זְעִיר אִיהוּ. אֶלָּא
 גָּדוֹל אִיהוּ, בֵּינוֹן דְּשְׁלִיט. דְּבַר אַחַר
 גָּדוֹל, הֵהוּא חֲשׂוֹכָא גָּדוֹל, בֵּינוֹן דְּכַפִּי כָּל נְהוּרִין
 וְלֹא אֶתְחַזֵּן קַמִּיהּ, וְאִיהוּ גָּדוֹל (נ"א שְׁלִיט) עַל כָּל
 עוֹבְדֵי דְעֵלְמָא.

וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת, דְּהָא אִשָּׁא דְדִינָא קְשִׁיָּא, לֹא
 אַעֲדֵי מִיְהִי לְעֵלְמִין. וְנִגְה לֹא סְבִיב, אַף עַל
 גַּב דְּכָל הָאִי קַיְימָא בֵּיהּ, נִגְה לֹא סְבִיב. מִהֲכָא
 אוֹלִיפְנָא, דְּאַף עַל גַּב דְּלִית סְטָרָא דָּא, אֶלָּא
 סְטָרָא דְמִסְאָבֵנוּ, נִגְה לֹא סְבִיב, וְלֹא אַעֲטְרִיד לִיהּ
 לְבַר נָשׁ, לְדַחֲיָא לִיהּ לְבַר. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּנִגְה
 לֹא סְבִיב, סְטָרָא דְקְדוּשָׁה דְמְהִימְנוּתָא אִית לִיהּ,
 וְלֹא אַעֲטְרִיד לְאַנְהָגָא בֵּיהּ קְלָנָא. וְעַל דָּא אַעֲטְרִיד
 לְמִיתָב לִיהּ חוּלְקָא, בְּסְטָרָא דְקְדוּשָׁא דְמְהִימְנוּתָא.

לשון הקודש

סְבִיב, אַף עַל גַּב שְׂכַל זֶה עוֹמֵד בּוּ –
 נִגְה לֹא סְבִיב. מִכָּאֵן לְמַדְנֵנוּ, שְׂאֵף עַל גַּב
 שְׂאִין זֶה צַד, אֶלָּא צַד שֶׁל טַמְאָה – נִגְה
 לֹא סְבִיב, וְלֹא צְרִיךְ לְאַדָּם לְדַחֲוֵתוּ
 הַחוּצָה. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁנִּגְה לֹא
 סְבִיב, צַד שֶׁל קְדוּשָׁה שֶׁל אֲמוּנָה יֵשׁ לּוֹ,
 וְלֹא צְרִיךְ לְנַהֵג בּוֹ קְלוּן, וְלִכְּנֹן צְרִיךְ
 לְתַת לּוֹ חֶלֶק בְּצַד הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הָאֲמוּנָה.

כָּלָל, אֶכָּל מוֹנַע אֶת כָּל הָאֹרוֹת שְׂלֹא
 יִכּוּלִים לְהִרְאוֹת לְפָנָיו.

גָּדוֹל, לְמַה נִּקְרָא גָּדוֹל, וְהֵרִי הוּא קָטָן?
 אֶלָּא הוּא גָּדוֹל בֵּינוֹן שְׁשׁוּלְטַ. דְּבַר אַחַר
 גָּדוֹל – אוֹתוֹ חֲשֹׁךְ גָּדוֹל, בֵּינוֹן שְׂמִכְסָה
 אֶת כָּל הָאֹרוֹת וְאִינָם נִרְאִים לְפָנָיו,
 וְהוּא גָּדוֹל (שׁוּלַט) עַל כָּל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם.
 וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת, שְׁהֵרִי הָאִשׁ שֶׁל הַדִּין
 הַקָּשָׁה לֹא זֹוה מִמְּנוּ לְעוֹלָמִים. וְנִגְה לֹא

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, הָכִי אָמַר, וְכִי נִגְהַ לֹּו
 סָבִיב, וְאַצְטְרִיךְ לְאַנְהָנָא בֵּיהּ קְלָנָא, תַּאי
 נִגְהַ לֹּו, לְגֹו אִיהִו, וְלֹא קִיַּמָּא לְבַר. וּבְגִין
 דְּקִיַּמָּא תְּהוּא נִגְהַ לֹּו מְגֹו, כְּתִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין
 תְּחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. מִתּוֹכָהּ דְּמֵאן. מִתּוֹכָהּ
 דְּתְהוּא נִגְהַ. כְּעֵין תְּחַשְׁמַל: חָשׁ, מָל, הָא
 אוּקְמוּהָ, חִיוּן דְּאִשָּׁא מְמַלְלָא.

אַבְל מְבוּצִינָא קְדִישָׁא שְׂמַעְנָא עָלָה רָזָא דְרִזִּין.
 כִּד עֲרָלָה שְׂרִי עַל קִיַּמָּא קְדִישָׁא לְסַאָבָא
 מִקְדִּישָׁא, כְּדִין תְּהוּא מִקְדִּישָׁא, אֲתַעֲכַב מְלַגְלָאָה
 רָזָא דְאֵת קִיַּמָּא, מְגֹו עֲרָלָה. וְכִד תַּאי נִגְהַ עָאל
 לְגֹו, וְאַפְרִישׁ בֵּין עֲרָלָה, וּבִין מִקְדִּישָׁא, כְּדִין אֲקָרִי
 חֲשָׁמַל חָשׁ וְאַתְנַלְיָא. מָל, מַהוּ מָל. כְּמַה דְאֵת
 אָמַר (יְהוֹשֻׁעַ ה) מָל יְהוֹשֻׁעַ. רָזָא דְאֵת קִיַּמָּא, אֲתַעֲכַב
 מְלַאֲתַנְלָאָה מְגֹו עֲרָלָה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אַבְל מִהַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂמַעְתִּי עָלֶיךָ
 סוּד הַסּוּדוֹת. כְּשֶׁעֲרָלָה שׁוֹרָה עַל הַבְּרִית
 הַקְּדוּשָׁה לְטַמֵּא אֶת הַמִּקְדָּשׁ, אִזּוֹ אוֹתוֹ
 מִקְדָּשׁ מִתְּעַכֵּב מְלַגְלֹת אֶת סוּד אוֹת
 הַבְּרִית מִתּוֹךְ הָעֲרָלָה, וּכְשֶׁהִנְגַה תְּזַה
 נִכְנָס פְּנִימָה וּמִפְרִיד בֵּין הָעֲרָלָה לְבִין
 הַמִּקְדָּשׁ, אִזּוֹ נִקְרָא חֲשָׁמַל, חָשׁ וְנִגְלָה,
 מָל. מַה זֶה מָל? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יְהוֹשֻׁעַ ה) מָל

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא כִּד אָמַר, וְכִי נִגְהַ לֹּו
 סָבִיב, וְאַצְרִיךְ לְנִהַג בּוֹ קְלוּן, הַנְּגַה לֹו
 תְּזַה הוּא בְּפָנִים, וְלֹא עוֹמֵד בַּחוּץ.
 וּמִשׁוּם שֶׁהִנְגַה לֹו תְּזַה עוֹמֵד בְּפָנִים,
 כְּתוּב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין תְּחַשְׁמַל מִתּוֹךְ
 הָאֵשׁ. מִתּוֹכָהּ שֶׁל מִי? מִתּוֹכָהּ שֶׁל אוֹתוֹ
 נִגְהַ. כְּעֵין תְּחַשְׁמַל – חָשׁ מָל, הָרִי
 פְּרֻשָׁה, חִיוֹת שֶׁל אֵשׁ מְמַלְלֹת.

וְאִית רָזָא אַחְרָא, דְּהָא נְהוּרָא דִּילֵיהּ, אֶתְחַזֵּי וְלֹא
 אֶתְחַזֵּי, וְכַד אֶתְנַלְיָא חֲשַׁמְל אֶתְעַבְר
 נְהוּרִיָּה. אֲבָל רָזָא קַדְמָאָה, אִיהוּ בְרוּזָא דְקָרָא
 בְּדָקָא יְאוּת, וְכֹלָא שְׁפִיר אִיהוּ, וַיְאוּת הוּא.

בְּהַאי נְנָה, מִפְתֵּי לְאַתְתָּא, לְנַטְלָא נְהוּרָא.
 וְעַל דָּא פְתִיב, (משלי ה) וְחָלַק מִשְׁמֹן
 חֶפְזָה, שְׂוֵי הַהוּא נְהוּרָא לְקַבְלִיָּה דְבְרִית. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ מִפְתֵּי לִיָּה, וְנַטְלָא נְהוּרִיָּה. וְדָא אִיהוּ
 פְתוּיָא דְמִפְתֵּי לְאַתְתָּא, דְכְתִיב, (משלי ה) נִפְתַּת
 תַּטְפְּנָה שְׁפָתַי זָרָה וְגו'.

תָּא חַזֵּי, בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה כַּד מָטָא זְמָנָא דְעָרְב,
 דְלִיג לְגוּ הַהוּא (נ"א מְדוּרָא) נְהוּרָא דְאֶשָּׁא,
 וְסִלְקָא לְעִילָא לְאֶעְלָא גו גְּוֹנִין. כְּדִין מְתַקְנִין
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וּמְסַדְרִין סְעוּדָתֵין, וּמְתַקְנִין פְּתוּרִין,
 כַּל חַד וְחַד פְּתוּרִיָּה. כְּדִין חַד שְׁלַחֻבָא נְפִיק וּבְטִשׁ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

חֶפְזָה. שֵׁם אֶת אוֹתוֹ הָאֹר כַּנֶּגֶד הַבְּרִית,
 וּמִשׁוּם כֶּךָ מִפְתָּה אוֹתָהּ וְנוֹטְלָת אֶת
 אוּרָו. וְזֶהוּ הַפְתּוּי שְׁמִפְתָּה אֶת הָאֶשָּׁה,
 שְׁפָתוֹב נִפְתַּת תַּטְפְּנָה שְׁפָתַי זָרָה וְגו'.

בַּא וְרָאָה, בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי כְּשִׁמְגִיעַ זְמַן
 הָעָרְב, קוֹפֵץ בְּפָנִים אוֹתוֹ (מְדוּרָת) אוּר
 הָאֵשׁ, וְעוֹלָה לְמַעְלָה לְהַכְנִס לְתוֹךְ
 הַגְּוִנִים. אִז מְתַקְנִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,

וְהוֹשֵׁעַ. סוּד שֶׁל אוֹת בְּרִית מִתְעַבֵּב
 מְלַהֲתַנְגְלוֹת מִתּוֹךְ עָרְלָה.

וַיֵּשׁ סוּד אַחַר, שְׁהַרֵּי אוּרוֹ נִרְאָה וְלֹא
 נִרְאָה, וּכְשִׁמְתַנְגְּלָה חֲשַׁמְל, מְעַבְר אוּרוֹ.
 אֲבָל הַסוּד הָרֵאשׁוֹן הוּא בְּסוּד הַכְּתוּב
 כְּרָאוּי, וְהַכַּל הוּא יְפָה, וְנִאָּה הוּא.

כַּנְנָה הַזֶּה מִפְתָּה אֶת הָאֶשָּׁה לְפַל אֶת
 אוּרָה, וְעַל כֵּן כְּתוּב, (משלי ה) וְחָלַק מִשְׁמֹן

בְּהֵיחֹא מְדוּרָא, בֵּינוּן דְּבַטְשׁ בֵּיהּ, מִתְגַּלְגֵּלָן הֵהוּא
 שְׁלֵהוּבָא, וְהֵהוּא מְדוּרָא וְעָאֲלוּן בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא
 רַבָּא, וְאַתְטַמְרוּן וַיִּתְבַּת תַּמְנוּ.

וְהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא אִיהוּ מִסְטָרָא דִימִינָא, וּבְגִין
 דִּהוּא מִסְטָרָא דִימִינָא, אַעְפָּר לְהֵהוּא
 מְדוּרָא, וְאַעִיל לִיהּ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וַיִּתִּיב
 תַּמְנוּ עַד דְּנַפִּיק שַׁבְתָּא. בֵּינוּן דְּנַפִּיק שַׁבְתָּא,
 אַעְטְרִיד לְהוּ לְעַמָּא דִישְׂרָאֵל לְבָרְכָא עַל אִשָּׁא,
 וְנַפְקָא הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא, בְּבִרְכַתָּא דְלִתְתָּא, וְשְׁלִיט
 עַל הֵהוּא מְדוּרָא כָּל הֵהוּא לִילִיָּא, וְאַתְפַּפִּיָּא
 הֵהוּא מְדוּרָא.

תָּא חַזִּי, בֵּינוּן דְּעָאֵל שַׁבְתָּא, וְאַתְטַמְרוּ הֵהוּא
 מְדוּרָא, כָּל אִשּׁוּן דְּאִשָּׁא קַשְׂיָא אֶתְטַמְרוּ
 וְאַתְפַּפִּיָּין, וְאַפִּילוּ אִשָּׁא דְגִיחַתָּנָם, וְחִיכִין דְּגִיחַתָּנָם,

לשון הקודש

תהום רבה, ויושבת שם עד צאת
 השבת. בֵּינוּן שְׁיוּצָאֵת הַשַּׁבָּת, צְרִיד לְעַם
 יִשְׂרָאֵל לְבָרֶךְ עַל הָאִש, וַיּוּצֵאת אוֹתָהּ
 שְׁלֵהֶבֶת בְּבִרְכָה שְׁלִמְטָה, וְשׁוֹלְטָת עַל
 אוֹתָהּ מְדוּרָה כָּל אוֹתוֹ הַלֵּילָה, וְנִכְנַעַת
 אוֹתָהּ מְדוּרָה.

בא וראה, בֵּינוּן שְׁנַכְנַסַת שַׁבָּת וְנַטְמְנַת
 אוֹתָהּ מְדוּרָה, כָּל הָאִשִּׁים שֶׁל הָאִש
 הַקְּשָׁה נַטְמְנַת וְנִכְנַעַת, וְאַפִּילוּ אִש

וּמִסְדְּרִים סְעוּדוֹת וּמִתְקִינִים שְׁלֵחֲנוֹת,
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֶת שְׁלֵחֲנוֹ. אִזּוּ שְׁלֵהֶבֶת
 אֶחָת יּוּצֵאת וּמְכָה בְּאוֹתָהּ מְדוּרָה. בֵּינוּן
 שְׁמְכָה בָּהּ, מִתְגַּלְגֵּלוֹת אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת
 וְאוֹתָהּ מְדוּרָה, וְנִכְנַסוֹת לְנֶקֶב תְּהוּם
 רַבָּה, וְנַטְמְנַת שָׁם וַיּוּשְׁבוֹת שָׁם.

וְאוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת הִיא מִצַּד הַיָּמִין,
 וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא מִצַּד הַיָּמִין, מִעֲבִירָה אֶת
 אוֹתָהּ מְדוּרָה, וּמְכַנְיָסָה אוֹתָהּ לְנֶקֶב

אֵית לֹזֶן נַיִיחָא. וְכֹלָא תַתָּא וְעֵילָא אֵית לְהוּ נַיִיחָא.
 כַּד נָפַק שַׁבְתָּא, וּמְבָרְכִין יִשְׂרָאֵל עַל גּוּרָא, בְּדִין
 נַפְקוֹן כָּל אַשּׁוּן דְּמַתְטַמְרוֹן, כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהּ.
 וּבְגִין דְּלֹא לְאַתְעָרָא אִשָּׁא אַחְרָא, כְּתִיב (שמות לה) לֹא
 תִּבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, וְהָא
 אוּקְמוּהָ, אִשָּׁא דְּמַדְבַּחָא אִמְאֵי.

אֵלָא כַּד עָאל שַׁבְתָּא, כְּרוּזָא קָרִי בְּכוּלְהוּ רְקִיעֵין,
 אֶתְתַּקְנוּ רְתִיבִין, אֶתְתַּקְנוּ מִשְׁרִיין, לְקַדְמוֹת
 מְאִרִיכוֹן. בְּדִין נָפִיק חַד רוּחָא מִסְטָרָא דְדְרוּם,
 וְהָהוּא רוּחָא אֶתְפָּרֵשׁ (דף ר"ד ע"א) עַל כָּל אֵינוֹן חִילִין
 וּמִשְׁרִיין דְּלִסְטָר יְמִינָא, וְאַתְלַבְּשָׁן בֵּיהּ, וְהָהוּא
 רוּחָא אֶקְרִי לְבוּשָׁא דִיקָר דְּשַׁבְתָּא. בְּדִין פְּתוּרֵי
 דְהָאֵי עֲלֵמָא, מִתְתַּקְנִין בְּחַד הַיְכָלָא. וּכְפֹאֵה חוּלְקִיָּה
 דְהָהוּא בַר נֶשׁ, דְּסִדּוּרָא דְפְתוּרֵיהּ אֶתְחַזֵּי תַפְּן

לשון הקודש

אלא בשנכנסת שבת, כרוז קורא בכל
 הרקיעים: התתקנו מרבבות, התתקנו
 מחנות כנגד רבונכם. אז יוצאת רוח
 אחת מצד הדרום, ואותה רוח נפרשת
 על כל אותם חילות ומחנות של צד
 ימין, ומתלבשות בו, ואותה רוח נקראת
 לבוש כבוד של שבת. אז השלחנות של
 העולם הזה מתקנות בהיכל אחד. אשרי
 חלקו של אותו אדם שסדור שלחנו

הגיהנם והרשעים שבגיהנם יש להם
 מנוחה, וכלם מעלה ומטה יש להם
 מנוחה. כשיוצאת שבת וישראל
 מברכים על האש, אז יוצאים כל
 האשים שטמונים, כל אחד ואחד
 למקומו. וכדי שלא לעורר אש אחרת,
 כתוב לא תבערו אש בכל משבתיכם
 ביום השבת, והרי פרשוה, ואש המזבח
 למה?

בְּדָקָא יָאוּת, וְקַיִמָּא כֻּלָּא מִתְתַּקְנָא, בְּלֹא כְּסוּפָא,
אֵינְשׁ כְּפּוּם חִילִיָּה.

כִּד עָאֵל שִׁפְתָּא, אֶצְטְרִיכוּ אֵינּוֹן עֲמָא קַדִּישָׁא
לְאַסְתָּאָה גְרַמִּיָּהוּ מִשְׁמוּשָׁא דְחוּל, מְאִי
טַעְמָא. בְּגִין דְּבַחוּל, רוּחָא אֲחֵרָא אֲזֵלָא וְשִׁטְיָא
וְשָׂרָא עַל עֲמָא. וְכִד בְּעֵי בַר נָשׁ לְנַפְקָא מִן
הָהוּא רוּחָא, וְלֹאֲעֵלָא בְרוּחָא אֲחֵרָא קַדִּישָׁא
עֲלָאָה, בְּעֵי לְאַסְתָּאָה גְרַמִּיָּה, לְמִשְׁרֵי עֲלִיָּה הָהוּא
רוּחָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא.

תָּא חֲזִי רוּחָא עֲלָאָה דְּמִלָּה, כָּל אֵינּוֹן שִׁית יוֹמִין,
(קַיִמָּא מִלָּה דְכֻלָּא) אֲתֵאֲחֵדֵן בְּרוּחָא דְחַד נְקוּדָה
קַדִּישָׁא, וְכֻלְּהוּ יוֹמִין אֲתֵאֲחֵדֵן בֵּיתָה. וְאִית יוֹמִין
אֲחֵרֵינִין, דְּקַיִמִין לְבַר בְּסִטְרָא אֲחֵרָא. וְאִית יוֹמִין
אֲחֵרֵינִין, דְּקַיִמִין לְגוּ מַעְגוּלָא קַדִּישָׁא, וְאֲתֵאֲחֵדֵן
בְּנְקוּדָה קַדִּישָׁא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

נִרְאָה שֶׁשׁ בְּרֵאוּי, וְהַכֵּל עוֹמֵד מִתְקַן בְּלִי
בוֹשָׁה, אִישׁ כְּפִי כּוּחַ.

בְּשִׁנְכֵנְסַת שִׁבְתָּא, צְרִיכִים אֹתוֹ עִם
קְדוּשׁ לְרַחֵץ עֲצָמָם מִשְׁמוּשׁ הַחַל. מַה
הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁבַחֵל רוּחַ אֲחֵרַת הוֹלֵכֶת
וּמְשׁוֹטְטַת וְשׁוֹרָה עַל הָעַם, וּכְשֶׁרוּצָה
אָדָם לְצֵאת מֵאוֹתָהּ רוּחַ וּלְהַכְנִים בְּרוּחַ
אֲחֵרַת קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, צְרִיךְ לְרַחֵץ

בַּא וְרֵאָה הַסּוּד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַדְּבָר. כָּל

אוֹתָם שִׁשָּׁה יָמִים (עוֹמֵד הַדְּבָר שֶׁל הַכֵּל) נֶאֱחָזִים

בְּסוּד שֶׁל נִקְדָּה קְדוּשָׁה אַחַת, וְכָל

הַיָּמִים אֲחֻזִּים בּוֹ. וְיֵשׁ יָמִים אֲחֵרִים

שֶׁעוֹמְדִים מִבְּחוּץ בְּצַד הָאֲחֵר, וְיֵשׁ יָמִים

אֲחֵרִים שֶׁעוֹמְדִים בְּפָנִים מַעְגוּל קְדוּשָׁה,

וַיִּשְׁרָאֵל קְדִישִׁין, וְכָל אֵינֹן דְּמַתְּעַסְקִין בְּקְדוּשָׁה,
 כָּל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא, אֲתֵאֲחָדָן כָּל אֵינֹן
 שִׁית יוֹמִין, בְּאֵינֹן שִׁית יוֹמִין דְּלִגְו דְּאֲתֵאֲחָדָן
 בְּתֵהִיא נְקוּדָה, אֲתֵאֲחָדָן בְּהֵאי, בְּגִין לְנִטְרָא לִזְוִן.
 וְכָל אֵינֹן שִׁית יוֹמִין (ד"א וְאֵינֹן שִׁית יוֹמִין דְּלִגְו) דְּשַׁבְּתָא,
 תֵּהִיא נְקוּדָה טְמִירָא אִיהִי. בִּינֹן דְּעָאל שַׁבְּתָא,
 כְּדִין סְלִקָא תֵּהִיא נְקוּדָה, וְאֲתַעֲטָרָא וְאֲתֵאֲחָדָא
 לְעֵילָא, וְכִלְהוּ טְמִירִין בְּגִוְהָ.

תָּא חַזִּי, אִית יָמִים וְאִית יָמִים. יָמֵי חוּל, כְּמָה
 דְּאֲתַמַּר, וְאֵלִין קִיָּמִין לְבַר לְעַמִּין. יָמֵי
 הַשַּׁבָּת, דְּאֵינֹן יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, קִיָּמִין לְיִשְׂרָאֵל. וְכֵד
 סְלִקָא הֵיא נְקוּדָה, כִּלְא אֲתַגְנִיז, וְאִיהִי סְלִקָא, בִּינֹן
 דְּאִיהִי סְלִקָא, אֲקַרִי שַׁבָּת.

מַהוּ שַׁבָּת. אִי תִימָא כְּגִין שְׁבִיתָהּ, דְּכִתִּיב פִּי בּוֹ

לשון הקודש

ומתעטרת ונאחזת למעלה, וכלם
 טמונים בתוכה.

בא וראה, יש ימים ויש ימים. ימי חל,
 כמו שנאמר, ואלה עומדים מחוץ
 לעמים. ימי השבת, שהם ימי השבוע,
 עומדים לישראל. וכשעולה הנקודה הזו,
 הכל נגנז, והיא עולה. בין שהיא עולה,
 אז נקראת שבת.

מה זה שבת? אם תאמר בשביל

ואחוזים בנקדה קדושה.

וישראל קדושים, וכל אלו שמתעסקים
 בקדושה, כל ימי השבוע, נאחזים כל
 אלו הששה ימים, בצאלו הששה ימים
 שבפנים שמאחדים בנקדה ההיא,
 נאחזים בזו כדי לשמר אותם, וכל
 אותם ששת ימי (ואותם ששה ימים שבפנים)
 השבת אותה נקדה היא נסתרת. בין
 שנכנסת שבת, אז עולה אותה נקדה

שַׁבַּת, יָאוֹת הוּא. אֲבָל רָזָא דְּמַלְחָה, פִּיּוֹן דְּסִלְקָא
 הָאֵי נְקוּדָה, וְנִהוּרָא נְהִיר, פְּדִין מִתְעַטְרָא אִיהִי
 בְּאַבְהֵן, פִּיּוֹן דְּמִתְעַטְרָא אִיהִי בְּאַבְהֵן, פְּדִין
 אֶתְחַפְּרַת וְאֶתְאַמְדַּת בְּהוּ, לְמַחְוֵי חַד, וְאַקְרִי כְּלָא
 שַׁבַּת. שַׁבַּת: ש' פת. ש' הָא אוֹקְמוּהָ, רָזָא דְּתַלְתָּ
 אֲבָהֵן, דְּמִתְאַחְדֵּן פְּבַת יְחִידָה, וְאִיהִי מִתְעַטְרָא בְּהוּ,
 וְאִינוּן בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי. וְכֵלָא אִיהוּ חַד. וְדָא אִיהוּ
 ש' פת, לְמַחְוֵי כְּלָא חַד.

וְאִי תִימָא, שַׁבַּת הַגְּדוֹל, וְאִיהוּ לְעֵילָא, אֲמַאי
 אֲקִרִי שַׁבַּת. אֵלָא וְדָאֵי הָכִי הוּא. וְרָזָא
 דְּמַלְחָה, בְּכָל אַתָּר נְקוּדָה דְּאִיהִי עֲקָרָא דְּכָל
 עֵינָא, אֲקִרִי בַת. פְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (תהלים יז) שְׁמֵרְנִי
 כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי, בְּגִין דְּאִיהִי (נְקוּדָה) עֲקָרָא דְּכָל
 עֵינָא, אֲקִרִי בַת.

לשון הקודש

והכל אחד הוא. וזהו ש' פת, להיות
 הכל אחד.
 ואם תאמר, שבת הגדול, והוא למעלה,
 למה נקרא שבת? אלא ודאי כך הוא.
 וסוד הדבר - בכל מקום הנקודה, שהיא
 עקר של כל העין, נקראת פת, כמו
 שנאמר (תהלים יז) שמרני פת עיני,
 משום שהיא (נקודה) העקר של כל העין,
 והיא נקראת פת.

שביתה, שכתוב כי בו שבת - יפה
 הוא. אבל סוד הדבר - פיון שעולה
 הנקודה הזו והאור מאיר, אז היא
 מתעטרת באבות. פיון שהיא מתעטרת
 באבות, אז מתחפרת ונאחזת בהם
 להיות אחד, והכל נקרא שבת. שבת -
 ש' פת. ש' הרי פרושה, הסוד של
 שלשה אבות שנאחזים בבת יחידה,
 והיא מתעטרת בהם, והם בעולם הבא,

עֲלֵמָא דְאֵתִי, אִיהוּ הַיְכָלָא לְהֵיִיא נְקוּדָה עֲלָאָה,
 וְכַד אִיהִי קַיִמָא, וְנִטְלָא בְּגִדְפָהָא לְאַבְהֵן,
 לְאַתְעֵטְרָא לְעֵילָא אֶקְרִי כֹלָא שַׁבַּת. וְכַד אַבְהֵן
 מִתְעֵטְרֵן לְעֵילָא, בְּגוּ נְקוּדָה עֲלָאָה, אֶקְרִי שַׁבַּת.
 נְקוּדָה תִּתָּאָה פִּד מִתְעֵטְרָא בְּאַבְהֵן אֶקְרִי שַׁבַּת.

הַאי נְקוּדָה תִּתָּאָה כַּד סִלְקָא וְאַתְחִזִּית,
 וְאַתְקִשִׁיטָת. (ס"א הַאי נְקוּדָה תִּתָּאָה כַּד סִלְקָא לְאַתְעֵטְרָא

בְּאַבְהֵן) כְּדִין כָּל חֲדוּה אֲשֶׁתִּכַּח לְעֵילָא וְתִתָּא, וְעֲלִמִין
 כְּלָהוּ בְּחֲדוּה. וּבְהַאי לִילִיא, הַאי נְקוּדָה אֲתַפְּשֵׁט
 נְהוּרָאָה, וּפְרִישׁ גַּדְפוּי עַל עֲלֵמָא, וְכַל שְׁלִטוּנִין
 אַחֲרֵנִין מִתְעֵבְרֵן, וְנִטְירוּ אֲשֶׁתִּכַּח עַל עֲלֵמָא.

וְכַדִּין אֲתוּסָף רוּחַ נְשֻׁמָתָא בְּיִשְׂרָאֵל, עַל כָּל חַד
 וְחַד, וּבְהֵיִיא נְשֻׁמָתָא יִתִּירָא, נִשְׁיִין כָּל
 עֲצָבָא וְחִימָתָא, וְלֹא אֲשֶׁתִּכַּח בַּר חֲדוּה, לְעֵילָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

עוֹלָה לְהַתְעַטֵּר בְּאַבוּת) אִזּוּ כָּל הַשְּׂמוּחָה נִמְצָאת
 לְמַעְלָה וְלְמַטָּה, וְכַל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה.
 וּבְלִילָה הַזֶּה הַנְּקוּדָה הַזֶּה אֹרְחָה מִתְפַּשֵּׁט,
 וּפּוֹרֵשׁ בְּנַפְיוֹ עַל הָעוֹלָם, וְכַל הַשְּׁלִיטִים
 הָאַחֲרִים מַעֲבָרִים, וְנִמְצָאת שְׂמִירָה עַל
 הָעוֹלָם.

וְאִזּוּ נוֹסֶפֶת רוּחַ נְשֻׁמָה בְּיִשְׂרָאֵל לְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד, וּבְאוֹתָהּ נְשֻׁמָה יִתְרָה
 שׁוֹכְחִים כָּל הָעֲצָב וְהַחֲמָה, וְכֹלּוּם לֹא

הָעוֹלָם הַבָּא הוּא הַיְכָל לְאוֹתָהּ נְקוּדָה
 עֲלִיוֹנָה, וּבְשֵׁהִיא עוֹמֶדֶת וְנוֹטֶלֶת
 בְּכַנְפֶיהָ אֵת הָאָבוֹת לְהַתְעַטֵּר לְמַעְלָה,
 הַכָּל נִקְרָא שַׁבַּת. וּבְשֵׁהִיאָבוֹת מִתְעֵטְרִים
 לְמַעְלָה בְּתוֹךְ הַנְּקוּדָה הָעֲלִיוֹנָה, נִקְרָא
 שַׁבַּת. וּבְשֵׁנְקוּדָה תַּחְתּוֹנָה מִתְעֵטְרֶת
 בְּאָבוֹת, נִקְרָא שַׁבַּת.

כְּשֶׁתְּנַקְדָה הַתַּחְתּוֹנָה הַזֶּה עוֹלָה,
 וְנִרְאִית וּמִתְקַשֵּׁטָת, (אוֹתָהּ נִקְדָה תַּחְתּוֹנָה פֶּאֶשֶׁר

וְתָתָא. הַהוּא רוּחָא דְנִחִית וְאִתּוּסְפָּה בְּבִנֵי עֲלָמָא,
כַּד נִחִית, אִתְסַחֵי בְּבוּסְמִין דְּגִנְתָּא דְעֵדֵן, וְנִחִית
וְשָׂרָא עַל עַמָּא קַדִּישָׁא, וּבְאִין אֵינּוּן, כַּד הָאֵי
רוּחָא אֲתַעֵר.

בְּהֵיא שְׁעָתָא דְהַהוּא רוּחָא נִחִית נִחִיתִין עָמָה
לְגוּ גִנְתָּא דְעֵדֵן, שְׁתִּין רְתִיכִין, מִתְעַטְרִין
לְשׁוֹת סְטָרִין. וְכַד מְטִי לְגִנְתָּא דְעֵדֵן, כְּדִין כָּל
אֵינּוּן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְּגִנְתָּא דְעֵדֵן, כְּלָהוּ מִתְעַרֵי
לְתַהוּא (נ"א מִתְעַטְרֵי בְּהוּא) רוּחָא. כְּרוּזֵי קָרִי וְאָמַר,
וּבְאִין אִתּוּן יִשְׂרָאֵל, עַמָּא קַדִּישָׁא, דְרַעוּתָא
דְמָאֲרִיכּוֹן אֲתַעֵר (דף ר"ד ע"ב) לְגַבֵּיכּוּ.

רָזָא דְרִזּוֹן לְיַדְעֵי תְּכַמְתָּא, וּבְאִין אֵינּוּן כַּד הָאֵי
רוּחָא אֲתַעֵר. הָאֵי רוּחָא אִיהוּ אֲתַפְּשִׁטוּתָא
דְהָאֵי נְקוּדָה, וְנִפְקָא מִיְנָה, וְאֲתַפְּשִׁטָּא בְּעֲלָמָא.

לשון הקודש

וּבְשִׁמְנֵיעִים לְגַן עֵדֵן, אִזִּי כָל אוֹתָן
הַרוּחוֹת וְהַנְּשִׁמוֹת שֶׁבְּגֵן עֵדֵן, כָּלֵן
מִתְעוֹרְרוֹת לְאוֹתָהּ (מִתְעַטְרוֹת בְּאוֹתָהּ) רוּחַ.
כְּרוּזִים קוֹרְאִים וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם
יִשְׂרָאֵל, הָעַם הַקְּדוֹשׁ, שֶׁרָצוֹן רַבּוֹנְכֶם
מִתְעוֹרֵר אֲלֵיכֶם.

כַּד הַסּוּדוֹת לְיַדְעֵי הַתְּכַמָּה. אֲשֶׁרִיכֶם
בְּשִׁרוֹת זוֹ מִתְעוֹרְרֵת. הָרוּחַ הַזֶּה הוּא

נִמְצָא פֶּרֶט לְשִׁמְחָה לְמַעֲלָה וְלִמְטָה.
אוֹתָהּ רוּחַ שְׂיוּרְדָת וְנוֹסֶפֶת בְּבִנֵי
הָעוֹלָם, בְּשְׂיוּרְדָת, רוּחַצֶת בְּבִשְׂמִים שֶׁל
גֵּן עֵדֵן, וְיִוֹרְדָת וְשׁוֹרָה עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ.
אֲשֶׁרִיכֶם בְּשִׁהְרוֹת הַזֶּה מִתְעוֹרְרֵת.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׂאוֹתָהּ רוּחַ יוֹרְדָת,
יִוֹרְדִים עָמָה לְתוֹךְ גֵּן הָעֵדֵן שְׁשִׁים
מִרְבָּבוֹת מְעַטְרוֹת לְשִׁשָּׁה צְדָדִים.

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה יְרֵא דְשַׁבָּת, דְּשָׂרָא לְתַתָּא, וְעַל דָּא
 כְּתִיב בֵּיהּ שְׁמִירָה, (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַשַּׁבָּת, וְהָא אִוְקְמוּהָ, שַׁבָּת לָא כְּתִיב, אֶלְא אֶת
 הַשַּׁבָּת, לְאַסְגָּאָה הַהוּא רוּחָא דְשָׂרֵי עַל כֹּלְא,
 וְאַצְטְרִיךְ לְנִטְרָא לֵיהּ, הוּאִיל וְקִיּוּמָא עֲמִיהּ דְּבַר
 נֶשֶׁ, וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה נז) כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת מִחֻלָּלוֹ.

בְּהַאי יְרֵא אֵית רְזָא אַחְרָא. הַאי רוּחָא, אֶתְהֵי
 בְּהַאי יוּמָא, מִהֲנֵאוּתָן דְּיִשְׂרָאֵל, וּמַעֲנוּנָא
 דְּלַהוֹן, וּבְגִין דָּא, בְּעֵי לְמִיתָב לֵיהּ עֲנוּנָא, בְּמִיכְלָא
 וּבְמִשְׁתֵּינָא, תִּלְתָּת זְמַנִּין, בְּתִלְתָּ סְעוּדָתִין, דְּתִלְתָּ דְרֵי
 מְהִימְנוּתָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. וְהַאי נָטִיל חֲדוּהָ
 וְעֲנוּנָא, בְּאֵינוּן סְעוּדָתֵי דְּיִשְׂרָאֵל. וְכַּאֲהַ חוּלְקִיָּה,
 מָאן דְּאַתְהֵי לֵיהּ, וּמַעֲנֵג לֵיהּ, בְּהַאי יוּמָא.

לשון הקודש

בפסוד הוזה יש סוד אחר. הרוח הזו
 נהנית ביום הזה מהנאתם של ישראל
 ומהענש שלהם, ומשום כך צריך לתת
 לה ענג במאכל ובמשתה שלש פעמים
 בשלש סעודות של שלש דרגות
 האמונה, כמו שבארוה, וזו נוסלת
 שמחה וענג באותן סעודות של ישראל.
 אשרי חלקו מי שמהנה אותה ומענג
 אותה ביום הזה.

התפשטות הנקדה הזו, ויוצאת ממנה
 ומתפשטת בעולם, ואותה היא סוד
 השבת ששרוי למטה, ועל כך כתוב בו
 שמירה, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את
 השבת, והרי פרשוקה, לא כתוב שבת,
 אלא את השבת, לרבות אותה רוח
 ששורה על הכל, וצריך לשמר אותה
 הואיל ועומדת עם האדם. ועל זה כתוב,
 כל שמר שבת מחללו. (ישעיה נז)

הַאִי רוּחָא, אֲתֵהֵינִי כָּל שְׂתָא יוֹמִין, מִרוּחָא עֲלָאָה
 דְּעֵתִיקָא דְכָל עֵתִיקוֹן. וּבְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בִּיּוֹן
 דְנִחִית, וְאֲתִסְחִי בְּגִנְתָּא דְעָדוֹן בְּלִילְיָא, אֲתַעֲנַג
 מִעֲנוּגָא דְגוּפָא, בְּסַעוּדַתִּי דְמְהִימְנוּתָא, וְאֲתַעֲפֹר (נ"א
 וְאֲתַעֲנַג) הַאִי רוּחָא מִעִילָא וְתַתָּא, וְאֲתֵרִוִי בְּכָל סְטֵרִין,
 בְּעֵטְרָא (נ"א בְּעֲנוּגָא) דְלַעִילָא וְתַתָּא.

וְהוֹאִיל וְקִיּוּמָא עֲמִיּה דְדַבַּר נָשׁ, אֲעֲטְרִיד לִיּה
 לְגִטְרָא לִיּה. וְעַל דָּא כְּתִיב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. שַׁבְּת, דָּא הוּא הֵהוּא נְקוּדָה
 תַּתָּאָה. אֶת הַשַּׁבָּת, דָּא הוּא הַאִי רוּחָא,
 אֲתַפְּשׁוּתָא דְהֵהוּא נְקוּדָה. הַהוּא אֲתַפְּשׁוּתָא, כִּד
 אֲתוּסַף קְדוּשָׁן וּבְרַפָּאן מְלַעִילָא, עַל הֵהוּא נְקוּדָה,
 אֲתַנְהִיר כְּלָא, וְאֲתַעֲבִיד רוּחָא נְהִירָא בְּכָל סְטֵרִין,
 אֲתַפְּלַג לְעִילָא וְנְהִיר. וְאֲתַפְּלַג לְתַתָּא וְנְהִיר. וְדָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ הוּא נְהִיגִית כָּל שְׁשַׁת הַיָּמִים
 מִהַרְוֹת הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל עֵתִיק כָּל הָעֵתִיקִים,
 וּבִיּוֹן שְׂיֹרְדַת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְרוּחָצַת בְּגוֹן
 עָדוֹן בְּלִילְיָא, מִתַּעֲנַג מִעֲנַג הַגּוּף
 בְּסַעוּדוֹת שֶׁל הָאֲמוּנָה, וּמִתַּעֲפֹרֶת
 (וּמִתַּעֲנַג) הַרוּחַ הַזֶּה מִמְעֵלָה וּמִמַּטָּה,
 וְנִגְרוּת בְּכָל הַצְּדָדִים בְּעֵטְרָה (בְּעֲנַג)
 שֶׁל מְעֵלָה וּמַטָּה.
 וְהוֹאִיל וְעוֹמֵד עִם הָאָדָם, צְרִיךְ לוֹ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ הוּא נְהִיגִית כָּל שְׁשַׁת הַיָּמִים
 מִהַרְוֹת הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל עֵתִיק כָּל הָעֵתִיקִים,
 וּבִיּוֹן שְׂיֹרְדַת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְרוּחָצַת בְּגוֹן
 עָדוֹן בְּלִילְיָא, מִתַּעֲנַג מִעֲנַג הַגּוּף
 בְּסַעוּדוֹת שֶׁל הָאֲמוּנָה, וּמִתַּעֲפֹרֶת
 (וּמִתַּעֲנַג) הַרוּחַ הַזֶּה מִמְעֵלָה וּמִמַּטָּה,
 וְנִגְרוּת בְּכָל הַצְּדָדִים בְּעֵטְרָה (בְּעֲנַג)
 שֶׁל מְעֵלָה וּמַטָּה.
 וְהוֹאִיל וְעוֹמֵד עִם הָאָדָם, צְרִיךְ לוֹ

הוּא דְכָתִיב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חוֹלֵק אֶחָסֵנָא
אֵית לָן בְּחֻדָּא.

חוֹלֵקָא דְלַעֲיָלָא, אֲתַעְטָר בְּהַאי יוֹמָא, מַעֲנוּנָא
עֲלָאָה קַדִּישָׁא, וְאֲתַהֲנִי מִזִּיּוּא עֲלָאָה
דְּעֵתִיקָא דְכָל עֵתִיקוּן. חוֹלֵקָא תַתָּאָה, אֲתַעְטָר
בְּהַאי יוֹמָא, מַעֲנוּנָא דְלַתָּא, דְּאֲתַהֲנִי בְּהַאי
סְעוּדָתִי. וְעַל דָּא, בְּעֵי לְעֻנָּא לִיה, בְּמִיכְלָא
וּבְמִשְׁתָּא בְּלְבוּשֵׁי יָקָר, וּבְחֻדָּה דְכָלָא.

וְכַד מִתַּעְטָרָא הַאי חוֹלֵקָא לְתַתָּא, וְאֲתַנְטִיר בְּמָה
דְּאֶצְטְרִיד, סְלָקָא לַעֲיָלָא, וְאֲתַחֲפָרָא בְּהַהוּא
חוֹלֵקָא אַחֲרָא. וְהַאי נְקוּדָה נְטִיל כָּלָא מֵעֵילָא
וְתַתָּא, וְאֲתַכְּלִילָא מִכָּל סְטָרִין. וּבְגִין דְּמִתַּעְטָרָא
בְּשַׁבַּת, מֵעֵילָא וּמִתַּתָּא, כָּל שְׂאָר יוֹמִין יְהִיב חֵילָא
לְכָלָא, וְאֲתִיְהִיב לִיה שׁוֹלְטָנוּ מֵעֵילָא וּמִתַּתָּא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

כבוד ובשמחת הכל
ובשמחתעטר
כמו שצריך, עולה למעלה, ומתחבר
באותו חלק אחר. והנקודה הזו נוטלת
הכל ממעלה וממטה, ונכללת מכל
הצדדים. ומשום שמתעטרת בשבת
ממעלה וממטה, כל שאר הימים נותנים
בה לכל, ונותנים לה שלטון ממעלה

ובין בני ישראל, חלק ירשה יש לנו
באחד.

החלק שלמעלה מתעטר ביום הזה
מהענג העליון הקדוש, ונהנה מהזיו
העליון של עתיק כל העתיקים. החלק
התחתון מתעטר ביום הזה מהענג
שלמטה שנהנה בסעודות הללו, ועל בן
צריך לענגו במאכל ובמשתה, בלבושי

וּבְרִיזִין דְּסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מְלָכָא, אֲשֶׁתִּכַּח רְזָא דָּא,
וְאוֹקְמוּהָ בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, וּכְפָאָה חוֹלְקוּהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל.

כְּתִיב וַיִּנְפֹשׁ, וְאוֹקְמוּהָ וְוִי נִפְשׁ דְּאַבְדַּת וְשִׁפּוּר
אִיהוּ. אֲבָל אִי הָכִי וְוִי גּוֹפָא אֲצִטְרִיךְ

לְמִימַר, דְּמַנִּיָּה אַבְדַּת נִפְשׁ. אֲבָל רְזָא דְמַלְחָה, כְּבַר
נֶשׁ אִית נִפְשׁ, דְּנִטְלָא וּמְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה לְהֵאִי רוּחָא
מְעַרְב שַׁבַּת. וְהָהוּא רוּחָא שְׂרִיא כְּנֻוּה דְהָהוּא
נִפְשׁ, וְדִירָא בָּהּ כָּל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא. וּכְדִין, הָהוּא
נִפְשׁ, יִתְרָה בְּרַבּוּיָא וְתוֹעֵלְתָא יִתִּיר מִמָּה דְהָהוּא.

וְעַל דָּא תְּנִינָן, כָּל נִפְשָׁאן דְּיִשְׂרָאֵל מִתְּעַטְרָן
בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, וְעַטְרָא דְלַהוֹן, דְּשְׂרִיא הֵאִי
רוּחָא כְּנֻוּיָהוּ. כִּיּוֹן דְּנִפְק שַׁבְּתָא, וְהָהוּא רוּחָא
סְלִקָא לְעִילָא, כְּדִין וְוִי לְנִפְשׁ, דְּאַבְדַּת מַה
דְּאַבְדַּת. אַבְדַּת הָהוּא עַטְרָא עֲלָאָה, וְהָהוּא חֵילָא

לשון הקודש

מְעַרְב שַׁבַּת, וְאוֹתָהּ הָרוּחַ שְׂרִיָּה כְּתוּב
אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ וְדָרָה בָּהּ כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת,
וְאִזּוּ אוֹתָהּ נִפְשׁ יִתְרָה הִיא כְּרַבּוּי
וְתוֹעֵלְתָא יִתִּיר מִמָּה שְׁהִיָּתָה.

וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, כָּל נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
מִתְּעַטְרוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְהַעֲטָרָה
שְׁלָדָם, שְׁשׂוּרָה הָרוּחַ הִזּוּ כְּתוּבָם. כִּיּוֹן
שְׂוִיעָאֵת שַׁבַּת וְאוֹתָהּ רוּחַ עוֹלָה לְמַעְלָה,
אִזּוּ וְוִי לְנִפְשׁ שְׂאֲבָדָה מַה שְׂאֲבָדָה.

וּמִמָּטָה. וּבְסוּדוֹת סַפְרוּ שֶׁל שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ נִמְצָא הַסּוּד הַזֶּה, וּבְאֵר אוֹתוֹ
הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל.

כְּתוּב וַיִּנְפֹשׁ, וּפְרָשׁוּהּ – וְוִי נִפְשׁ
שְׂאֲבָדָה, וְיָפָה הוּא. אֲבָל אִם כֶּדֶן, וְוִי
לְגוּף הִיָּה צְרִיךְ לומר, שְׂמַמְנוּ אַבְדָּה
נִפְשׁ! אֲבָל סוּד הַדְּבָר – בְּאָדָם יֵשׁ נִפְשׁ
שְׂנוּטְלָת וּמוֹשְׁכַת אֵלָיו אֵת הָרוּחַ הִזּוּ

קְדִישָׁא דְהוּה בָּהּ, וְדָא הוּא וַיִּנְפֹּשׁ, וַיִּי נַפְשׁ,
דְּאַבְרָת מַה דְּאַבְרָת.

עוֹנָתָן דְּחַפְיָמִין, דִּידְעֵי רְזִין עֲלָאִין, מְלִילָא
דְּשַׁבְתָּא לְלִילָא דְּשַׁבְתָּא, וְאוֹקְמוּהָ. אֲבָל
מְלָה דָּא שְׂאִילָנָא לְבוּצִינָא קְדִישָׁא, דְּהָא חֲזִינָן
דְּהָאִי כְּתָרָא תַתְּאָה, נְקָטָא מַה דְּנְקָטָא בִּימָמָא,
וּבְלִילָא יְהִיב מְזוּנָא לְכָל חִילִיה, כְּמַה דְּאוֹקְמוּהָ,
דְּכְתִיב, (מְשָׁלִי לֵא) וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן סָרְף לְבֵיתָהּ
וַחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. נְקָטָא בִּימָמָא, וַיַּחֲבֹא בְּלִילָא.
וְהִשְׁתָּא אָמַר מֶר דְּזוּוּנָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּהָאִי לִילָא.

אָמַר, וְדָאִי זוּוּנָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּלִילָא דָּא. מָאִי
טַעְמָא. בְּגִין דְּהָאִי לִילָא, אֲפֻרִישֵׁת
נִשְׁמָתִין לְכָל אֵינֻן (דף ר"ה ע"א) חַפְיָמִין, דִּידְעֵין רְזִין
דְּחַכְמָתָא. וְחַבּוּרָא, וְזוּוּנָא, לֹא אֲשֶׁתִּכַּח בְּיוֹמָא

לשון הקודש

שְׂבָאֲרוּהָ, שְׁפָתוּב (מְשָׁלִי לֵא) וַתִּקֶּם בְּעוֹד
לַיְלָה וַתִּתֵּן סָרְף לְבֵיתָהּ וַחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.
לֹקַחַת בְּיוֹם וְנוֹתְנַת בְּלַיְלָה. וְעַכְשָׁו אָמַר
מֶר, שְׁהוּוּג נִמְצָא בְּלַיְלָה הַזֶּה?

אָמַר, וְדָאִי שְׁהוּוּג נִמְצָא בְּלַיְלָה הַזֶּה.
מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁבָלִילָה הַזֶּה
מִפְּרִישָׁה נִשְׁמוֹת לְכָל אוֹתָם הַחַכְמִים
שְׂיודְעִים אֶת סוּדוֹת הַחַכְמָה, וְהַחֲבוּר
וְהַזּוּוּג לֹא נִמְצָא בְּיוֹם אַחַר כְּכָל

אֲבָדָה אוֹתָהּ עֲטָרָה עֲלִיוֹנָה וְאוֹתוֹ כַּח
קְדוּשׁ שְׁהִיָּה בָּהּ. וְהוּוּ וַיִּנְפֹּשׁ, וַיִּי נַפְשׁ,
שְׂאֲבָדָה מַה שְׂאֲבָדָה.

עוֹנָת הַחַכְמִים שְׂיודְעִים הַסוּדוֹת
הָעֲלִיוֹנִים, מְלִיל שַׁבְתָּ לְלִיל שַׁבְתָּ,
וּפְרִישוּהָ. אֲבָל סוּד זֶה שְׂאֲלֵתִי אֶת
הַמְּגוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁהִרִי רְאִינוּ שְׁהַכְּתֵר
הַתְּהִתּוֹן הַזֶּה לֹקַח מַה שְׂלֹקַח בְּיוֹם,
וּבְלַיְלָה נוֹתֵן מְזוּן לְכָל עֲבָאוּ, כְּמוֹ

אֲחֵרָא בְּכָל חֻדוֹת, בְּלֹא עֲרֻבוּכָיָא (ס"א אֵלֶּא בְּגִין דָּא)
 אֲחֵרָא, בְּגוֹן דָּא. בְּגִין דְּאֵינוּן נִשְׁמָתִין דְּפְלִיגַת,
 פְּלִיגַת לֹון בְּחַפְיָמִין, בְּצַדִּיקִים, בְּחַסִּידֵי בְּדָקָא יְאוּת.
 (ס"א וְתוּ בְּכָל) וּבְכָל לִילְיָא וְלִילְיָא, זְוֹנָא אֲשֶׁתִּכַּח וְדָאֵי.
 אֵימַתִּי בְּפִלְגוֹת לִילְיָא. וְהָא אֲזַקִּימָנָא. אֲבָל לֹא
 בְּכָל סְטָרִין בְּהָאֵי זְוֹנָא.

וּבְגִין דָּא, חַפְיָמִין דִּידְעִין רְזִין, בְּעֵינִין לְסִדְרָא
 שְׁמוּשָׁא דְלַהוֹן, בְּהָאֵי לִילְיָא. מָאֵי טַעְמָא.
 בְּגִין דְּכָל יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא, אֵית לֹון רוּחָא אֲחֵרָא
 דְשָׂרָא עַל עֲלָמָא, וּבְהָאֵי לִילְיָא אֵית לֹון רוּחָא
 אֲחֵרָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, דִּנְחַתָּא לְבְנֵי קַדִּישִׁין, וְתַהוּא
 רוּחָא נְשִׁיב מֵעֲתִיקָא (נ"א קַדִּישָׁא) דְּכָל עֲתִיקִין, וְנְחַתָּא
 לְגוּ נְקוּדָה תַּתָּאָה, לְמִיחַב בְּהַ גַּיְיחָא לְכַלָּא, וְדָא
 אֲתַפְּלִיג לְכָל סְטָרִין, לְעִילָא וְתַתָּא, בְּמָה דְאֵת
 אָמַר בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

צְרִיכִים לְסִדְרַת תְּשֻׁמִּישָׁם בְּלִילְיָה הַזֶּה.
 מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁכָל יְמוֹת הַשָּׁבַת יֵשׁ
 לָהֶם רוּחַ אַחֲרַת שְׁשׁוּרָה עַל הָעוֹלָם,
 וּבְלִילְיָה הַזֶּה יֵשׁ לָהֶם רוּחַ אַחֲרַת קְדוּשָׁה
 עֲלִיוֹנָה שְׁיֹרְדַת לְבָנִים קְדוּשִׁים, וְאוֹתָהּ
 רוּחַ נוֹשֶׁבַת מֵעֲתִיק (הַקְדוּשׁ) כָּל הָעֲתִיקִים,
 וְיֹרְדַת לְתוֹךְ הַנְּקוּדָה הַתַּחְתּוֹנָה לְתַת לָהּ
 מְנוּחָה לְכָל. וְזֶה מִתְחַלֵּק לְכָל הַצְּדָדִים,

הַשְּׁמִחָה בְּלֵי עֲרֻבוּכָיָא (אֵלֶּא בְּשִׁבִּיל וְה)
 אַחֲרַת כְּמוֹ זֶה. מִשּׁוּם שְׁאוּתָן נִשְׁמָתוֹת
 שְׁמַחֲלֻקָת, מְחַלֶּקֶת אוֹתָן לְחֻכְמִים,
 לְצַדִּיקִים וְלַחַסִּידִים כְּרָאוּי. (וְעוֹד, בְּכָל)
 וּבְכָל לִילְיָה וְלִילְיָה נִמְצָא זְוֹנָא וְדָאֵי. מִתִּי?
 בְּחֻצוֹת הַלִּילְיָה. וְהָרִי בְּאַרְנֵנָא. אֲבָל לֹא
 בְּכָל הַצְּדָדִים כְּמוֹ בְּזוֹנָא הַזֶּה.
 וּמִשּׁוּם כֵּן, הַחֻכְמִים שְׁיֹרְדִים הַסּוּדוֹת,